

Posudek vedoucího na práci Terezy Lichancové

„Sebevražda u Platóna a Aristotela“

Ve své bakalářské práci se Tereza Lichancová věnuje pojetí sebevraždy u Platóna a Aristotela. Při svém výkladu vychází především z Platónových dialogů *Obrana Sókrata*, *Faidón* a *Zákony* a z Aristotelovy *Etiky Nikomachovy* a *Etiky Eudémovy*. Nejvíce prostoru věnuje otázce, proč by podle Platóna a Aristotela člověk neměl páchat sebevraždu, za jakých okolností je sebevražda ale ospravedlnitelná a co činí život hodným žití. V závěru práce srovnává autorka postoje obou filosofů k sebevraždě a rovněž srovnává jejich pojetí sebevraždy s tím, jak je sebevražda pojímána pozdější filosofickou tradicí (např. Augustinem, Kantem či Masarykem).

Předložená bakalářská práce je druhou verzí, druhým autorčiným pokusem o zpracování tématu sebevraždy u Platóna a Aristotela. Oproti bakalářské práci odevzdané Terezou Lichancovou přibližně před rokem je zde patrný výrazný posun. Předložená bakalářská práce pracuje s relevantnější filosofickou literaturou, výklad není tolik zjednodušující, jde více do hloubky a více se soustřeďuje na rozbor klíčových pasáží Platónových a Aristotelových textů.

K formální stránce práce nemám žádné závažnější výhrady, práce je logicky strukturovaná, autorka v ní správně cituje, odkazuje, v práci nejsou gramatické či stylistické chyby. Autorka v práci pracuje s relevantní sekundární literaturou dostupnou v češtině. Práce se zahraniční sekundární literaturou je však spíše jen okrajová.

Přestože se Tereze Lichancové v bakalářské práci podařilo shrnout a vyložit těch nemnoho pasáží, v nichž se Platón a Aristotelés věnují tématu sebevraždy a vyložit, co má jejich přístup k sebevraždě společného a v čem se liší a přestože je posun oproti bakalářské práci odevzdané před rokem výrazný, má práce stále určité zásadní nedostatky:

- 1) Autorka jen ve dvou větách na str. 12 ocituje a v závěrečném shrnutí úplně opomíjí argumentaci zákazu sebevraždy uváděnou ve Špinkově komentáři *Duše a zlo v dialogu Faidón*, o němž se ale jinak při svém výkladu dialogu *Faidón* především opírá.
- 2) Z některých autorčiných formulací (např. na str. 35: „Statečná „sebevražda“ je například hrdé umírání v boji.“ Nebo na str. 25: „Zároveň ale připouští, že v některých případech je sebevražda přípustná. Například v úmrtí ve válce.“) se zdá, že podle Aristotelovy *Etiky Nikomachovy* je umírání v boji sebevraždou. Je to tak?
- 3) Přestože autorka většinou cituje a odkazuje správně, u poznámky 58, 63 a 64 se mi citaci nepodařilo dohledat. Pravděpodobně se však jedná pouze o překlep.
- 4) Byť autorka pracuje s nejnámějšími komentáři Platónových dialogů, které vyšly česky a oproti původní verzi bakalářské práce už nepracuje se slovníky či psychologickou literaturou, jistě by bylo vhodné vycházet i z cizojazyčných titulů, které se přímo tématem sebevraždy zabírají.

Bakalářskou práci navrhuji přijmout k obhajobě a hodnotit ji dvojkou či trojkou v závislosti na průběhu obhajoby a na tom, jak autorka zodpoví výše uvedené otázky a připomínky.

V Kladně 2. 6. 2023

Jana Kružíková

